

PRESUDA SUDA

11. srpnja 1968. (*)

U predmetu 6-68,

Zuckerfabrik Watenstedt GmbH, sa sjedištem u Watenstedt über Schöningen, Kreis Helmstedt, koji zastupaju njegovi direktori Rudolf Modrow i Alfred Steinmeier, uz asistenciju Konrada Redekera, odvjetnika odvjetničke komore u Bonnu, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg u uredu Georgesa Reutera, *avocat-avoué*, 7, avenue de l'Arsenal,

tužitelj,

Vijeće Europskih zajednica, koje zastupa Hans Jürgen Lambers, pravni savjetnik, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg u uredu Emilea Reutera, Centre Européen, Luxembourg-Kirchberg,

tuženik,

povodom zahtjeva, u trenutačnom stadiju postupka, koji se odnosi na dopuštenost tužbe za poništenje članka 9. stavka 3. Uredbe Vijeća br. 1009/67/EEZ od 18. prosinca 1967. o zajedničkoj organizaciji tržišta šećera, kojim je predviđeno da se sustav intervencija propisan stavicima 1. i 2. navedenog članka 9. primjenjuje na sirovi šećer od šećerne repe samo do 31. prosinca 1969.,

SUD,

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, A. M. Donner, predsjednik vijeća, A. Trabucchi, J. Mertens de Wilmars (izvjestitelj) i P. Pescatore, suci,

nezavisni odvjetnik: K. Roemer,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

Tužbom se traži poništenje članka 9. stavka 3. Uredbe Vijeća br. 1009/67 od 18. prosinca 1967. o zajedničkoj organizaciji tržišta šećera.

U skladu s pobijanom odredbom, 31. prosinca 1969. prestaje obveza interventnih agencija, predviđena člankom 9. stavkom 1., koje su odredile države članice da po interventnoj cijeni i pod određenim uvjetima kupuju ponuđene količine sirovog ili bijelog šećera od šećerne repe ili šećerne trske.

Tuženik je iznio prigovor nedopuštenosti u skladu s člankom 91. Poslovnika uz tvrdnju da nije riječ o odluci koja se izravno i osobno odnosi na tužitelja.

Kako bi se utvrdila dopuštenost tužbe, valja ispitati je li pobijani akt uredba ili odluka u smislu članaka 173. i 189. Ugovora.

U skladu s člankom 189. drugim stavkom Ugovora kriterij razlikovanja uredbe i odluke jest ima li predmetni akt „opću primjenu” ili nema.

Stoga valja ocijeniti narav pobijane odredbe, a osobito pravne učinke koje ta odredba namjerava proizvesti ili stvarno proizvodi.

Tužitelj napominje da je ta odredba upućena različitim kategorijama pravnih subjekata, odnosno interventnim agencijama, drugim kupcima i prodavateljima, uključujući proizvođače koji proizvode isključivo sirovi šećer od šećerne repe, te navodi da, kako bi se u ovom sporu odlučilo je li predmetni akt uredba ili pojedinačna odluka, valja konkretno ispitati značenje tog akta za tužitelja ili kategoriju osoba kojoj on pripada.

Prema mišljenju tužitelja, učinci pobijanog akta izravno se i osobno odnose na „određenu kategoriju osoba, proizvođače sirovog šećera od šećerne repe”, jer sporna mjera za njih proizvodi konkretne učinke koji se razlikuju od učinaka koje proizvodi za druge pravne subjekte na koje se primjenjuje te su veće opterećenje.

Zajednička organizacija tržišta šećera, uspostavljena Uredbom br. 1009/67, u osnovi je uređena cijenama.

Kako bi se osiguralo zadržavanje određenih nužnih jamstava zaposlenja i životnog standarda proizvođača šećerne repe i šećerne trske u Zajednici, tom uredbom predviđene su mjere za stabilizaciju tržišta šećera na način da su određene ciljna cijena i interventna cijena bijelog šećera te izvedene interventne cijene u kojima se u obzir uzimaju razlike među regionalnim cijenama i stadij prerade proizvoda.

Obveza interventnih agencija da kupe ponuđene količine u biti je uvjet zadržavanja razine cijena koja odgovara interventnim cijenama. Stoga se, time što se te agencije obvezuje na kupnju sirovog šećera od šećerne repe do 31. prosinca 1969., člankom 9. stavkom 3. Uredbe br. 1009/67 u stvari propisuje da se mjere koje se odnose na zajedničku organizaciju tržišta šećera primjenjuju na sirovi šećer od šećerne repe samo do navedenog datuma.

Stoga se tom odredbom uređuju sustav cijena proizvoda i, posljedično, prava i obveze kupaca i prodavatelja, uključujući proizvođače.

Takva mjera ima opću primjenu u smislu članka 189. Ugovora jer se primjenjuje na objektivno utvrđene situacije i uključuje pravne učinke za kategorije osoba koje su predviđene općenito i apstraktno.

Na tužitelja utječe isključivo u njegovu svojstvu prodavatelja sirovog šećera od šećerne repe, a ne na temelju bilo koje druge uže definirane osobine.

Osim toga, odredba kojom se, kao člankom 9. stavkom 3., stavlja izvan snage odredba opće primjene ili vremenski ograničava njezina primjena dio je opće naravi potonje odredbe.

S druge strane, regulatorna narav akta nije dovedena u pitanje mogućnošću više ili manje preciznog utvrđenja broja ili čak identiteta pravnih subjekata na koje se on odnosi u danom trenutku ako je nesporno da se primjenjuje slijedom objektivnih pravnih ili činjeničnih okolnosti utvrđenih tim aktom, a koje su u skladu s njegovim ciljem.

Nadalje, činjenica da pravna odredba može imati različite konkretne učinke na različite pravne subjekte na koje se primjenjuje ni na koji način nije u suprotnosti s regulatornom naravi te odredbe pod uvjetom da je situacija na koju se odnosi objektivno utvrđena.

Tuženik nije povrijedio te zahtjeve time što sustav cijena za jedan proizvod nije uredio na isti način kao za druge proizvode.

Ako bi se odbilo priznati da propis kojim se uređuju cijene ima regulatornu narav samo zato što se odnosi na određeni proizvod i utječe na njegove proizvođače zbog činjenične situacije u kojoj se njih razlikuje od svih drugih osoba, pojam odluke time bi se proširio u tolikoj mjeri da bi ugrozio sustav Ugovora, kojim je pojedincima dopušteno da podnesu tužbu za poništenje samo protiv pojedinačnih odluka koje su im upućene ili protiv akata koji na sličan način na njih utječu.

Tužbu stoga valja odbaciti kao nedopuštenu.

Troškovi

Sukladno članku 69. stavku 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove. Budući da u ovom slučaju nije uspio u svojem tužbenom zahtjevu, tuženik snosi troškove.

Slijedom navedenog,

saslušavši izvještaj suca izvjestitelja,

saslušavši izlaganja stranaka,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika,
uzevši u obzir članke 173. i 189. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice,
uzevši u obzir Protokol o Statutu Suda Europske ekonomske zajednice,
uzevši u obzir Poslovnik Suda Europske ekonomske zajednice,

SUD,

odbijajući sve druge šire ili protivne zahtjeve, proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.**
- 2. Tužitelju se nalaže snošenje troškova.**

[Potpisi]

* Jezik postupka: njemački